

Karel Petr

Řešení rovnice $x^3 + y^3 + z^3 = u^3$ celými čísly

Časopis pro pěstování matematiky a fysiky, Vol. 40 (1911), No. 1, 99--102

Persistent URL: <http://dml.cz/dmlcz/123084>

Terms of use:

© Union of Czech Mathematicians and Physicists, 1911

Institute of Mathematics of the Academy of Sciences of the Czech Republic provides access to digitized documents strictly for personal use. Each copy of any part of this document must contain these *Terms of use*.

This paper has been digitized, optimized for electronic delivery and stamped with digital signature within the project *DML-CZ: The Czech Digital Mathematics Library* <http://project.dml.cz>

Řešení rovnice $x^3 + y^3 + z^3 = u^3$ celými čísly.

Poznámka ke článku stejného nadpisu od J. Jandáska z 39. ročníku Čas. pro přel. math. a fys., od K. Petra.

Rovnice $x^3 + y^3 + z^3 = u^3$ byla zcela obecně racionálními čísly řešena již *Eulerem* v „*Novi Commentarii Academiae sc. imper. Petropolitanae*, sv. VI., pro rok 1756 a 1757, str. 167. Euler dospívá k těmto výrazům pro x, y, z, u

$$\begin{aligned} nx &= (3ac + 3bc - ad + 3bd)(d^2 + 3c^2) - (a^2 + 3b^2)^2 \\ ny &= (3ac - 3bc + ad + 3bd)(d^2 + 3c^2) + (a^2 + 3b^2)^2 \\ nz &= (d^2 + 3c^2)^2 - (3ac + 3bc - ad + 3bd)(a^2 + 3b^2) \\ nu &= (d^2 + 3c^2)^2 + (3ac - 3bc + ad + 3bd)(a^2 + 3b^2) \end{aligned} \quad (1)$$

Čísla x, y, z, u těmito rovnicemi definovaná vyhovují, ať a, b, c, d, n jsou jakákoliv čísla, rovnici $x^3 + y^3 + z^3 = u^3$, jak čtenář snadným počtem se může přesvědčiti. Bereme-li za a, b, c, d čísla celá a za n společnou míru pravých stran, dostáváme pro x, y, z, u čísla celá a sice dostáváme tak všechna možná řešení dané rovnice celými čísly. Eulerové řešení, jak na první pohled patrné, můžeme dáti jednodušší tvar, zavedeme-li

$$\begin{aligned} ac + bd &= Q, & 3bc - ad &= P, \\ d^2 + 3c^2 &= N, & a^2 + 3b^2 &= M. \end{aligned} \quad (2)$$

Pak jest

$$\begin{aligned} nx &= (3Q + P)N - M^2 \\ ny &= (3Q - P)N + M^2 \\ nz &= N^2 - (3Q + P)M \\ nu &= N^2 + (3Q - P)M \end{aligned} \quad (3)$$

při čemž mezi M, N, P, Q jest dle svrchu napsaných rovnic vztah

$$P^2 + 3Q^2 = MN. \quad (4)$$

Ať jsou P, Q jakákoliv čísla, splňují-li M, N rovnici (4), jsou výrazy (3) vždy řešením dané rovnice $x^3 + y^3 + z^3 = u^3$, jakož vyplývá dosazením do této rovnice. Máme tudíž ve (3) a (4) jednodušší tvar Eulerova řešení. Vypočteme-li ze (4) na

př. N a dosadíme (3), obdržíme násobíce současně jmenovatelem zlomku na pravé straně se vyskytnuvšího

$$\begin{aligned}n_1x &= (3Q + P) N^3 - (P^2 + 3Q^2)^2, \\n_1y &= (3Q - P) N^3 + (P^2 + 3Q^2)^2, \\n_1z &= N^3 - (3Q + P) (P^2 + 3Q^2), \\n_1u &= N^3 + (3Q - P) (P^2 + 3Q^2); \end{aligned}$$

avšak tyto rovnice dostáváme (nehledě ku záměně n a n_1) z (1) položíme-li tam $a = P$, $b = Q$, $d = N$, $c = 0$. Vidíme tedy, že tvarem (1) jsou dána všechna řešení, i když klademe c (anebo b) rovno nulle. Tuto okolnost vytkl poprvé bez důkazu *Binet* (*Comptes Rendus*, sv. 12., rok 1841, str. 248*). Eulerovo řešení psané ve tvaru (3), (4) se shoduje v podstatě s formulemi Binetovými a jest jednodušší.

Pravé strany rovnic (1) (a ovšem i rovnic (3)) dávají, jsou-li a , b , c , d čísla celá, pro nx a ny současně čísla buď sudá, buď lichá, stejně tomu jest při číslech nz , nu . Tuto okolnost lze odstraniti malou změnou postupu Eulerova, jakož v následujícím chci vyložit.

Abychom řešili rovnici $x^3 + y^3 + z^3 = u^3$ celými čísly, píšme ji nejprve ve tvaru

$$x^3 + y^3 = u^3 - z^3$$

aneb

$$(x + y) (x^2 - xy + y^2) = (u - z) (u^2 + uz + z^2). \quad (5)$$

Každý dělitel výrazu $x^2 - xy + y^2$ a rovněž výrazu $u^2 + uz + z^2$ lze psáti ve tvaru $\alpha^2 - \alpha\beta + \beta^2$ (α , β čísla celá); budiž tedy největší společná míra čísel $x^2 - xy + y^2$ a $u^2 + uz + z^2$ rovna $\alpha^2 - \alpha\beta + \beta^2$ a my můžeme místo čtyř celých x , y , z , u zavést do rovnice čtyři nová čísla a , b , c , d rovnicemi

$$\begin{aligned}x &= a(\alpha - \beta) + b\beta, & u &= c(\alpha - \beta) + d\beta, \\y &= -a\beta + b\alpha, & -z &= -c\beta + d\alpha. \end{aligned} \quad (6)$$

*) *Ch. Hermite* podal důkaz Binetových formulí pomocí úvah z geometrie analytické v *Nouv. Annales* (2), sv. 11., rok 1872, str. 5.

Čísla a, b, c, d těmito rovnicemi stanovená nemusí již býtí celá, jak čtenář řešením těchto rovnic snadno nahlédne. Avšak jest

$$\begin{aligned}x^2 - xy + y^2 &= (a^2 - ab + b^2) (\alpha^2 - \alpha\beta + \beta^2) \\u^2 + uz + z^2 &= (c^2 - cd + d^2) (\alpha^2 - \alpha\beta + \beta^2).\end{aligned}$$

I jsou čísla

$$A = a^2 - ab + b^2, \quad B = c^2 - cd + d^2$$

čísla celá bez společné míry. Dosazením za x, y do (5) zjedná-
váme si tento vztah

$$[\alpha(a+b) + \beta(-2a+b)] A = [\alpha(c+d) + \beta(-2c+d)] B,$$

aneb

$$\alpha[(a+b)A - (c+d)B] = \beta[(2a-b)A - (2c-d)B]$$

odkudž máme pro α a β

$$\begin{aligned}\varrho \cdot \alpha &= (2a-b)A - (2c-d)B \\ \varrho \cdot \beta &= (a+b)A - (c+d)B,\end{aligned}$$

kde ϱ jest číslo lomené tak volené, aby tyto rovnice dávaly pro α, β čísla celá. Dosadíme-li do (6) za α, β , dostáváme po jedno-
duché úpravě tyto výsledky

$$\begin{aligned}\varrho x &= A^2 + B(-ac + 2ad - bc - bd), \\ \varrho y &= -A^2 + B(ac + ad - 2bc + bd), \\ \varrho u &= B^2 + A(-ac + 2ad - bc - bd), \\ -\varrho z &= -B^2 + A(ac + ad - 2bc + bd).\end{aligned}$$

Zavedeme ještě k vůli stručnosti

$$ad - bc = \frac{C}{E}, \quad ac - bc + bd = \frac{D}{E},$$

kde C, D a E jsou čísla celá a tedy E společný jmenovatel (nejmenší) čísel $ad - bc, ac - bc + bd$. Pak výrazy pro x, y, z, u se přemění (násobíme-li ještě obě strany rovnic E) v tento výsledný tvar

$$\begin{aligned}\varrho_1 x &= A^2 E + B(2C - D) \\ \varrho_1 y &= -A^2 E + B(C + D) \\ \varrho_1 u &= B^2 E + A(2C - D) \\ -\varrho_1 z &= -B^2 E + A(C + D)\end{aligned} \quad (7)$$

Mezi celými čísly A, B, C, D, E jest vztah

$$C^2 - CD + D^2 = ABE^2. \quad (8)$$

V (7) jest dáno každé řešení rovnice $x^3 + y^3 + z^3 = u^3$ čísly celými (kladnými i zápornými), při čemž celá čísla A, B, C, D, E libovolně můžeme voliti, pokud jenom splňují rovnici (8); nad to můžeme o A, B , resp. C, D, E předpokládati, že to jsou čísla bez společné míry. Číslo e_1 jest rovněž celé a rovno některé společné míře pravých stran rovnic (7). Že C a D vskutku libovolně lze voliti, plyne z té okolnosti, že výrazy (7) splňují danou rovnici identicky, jestliže splněna (8).

Rovněž jest jasno, že e_1 za předpokladů činěných pro čísla A, B může býti toliko dělitelem čísla $3C$; neboť součet prvých dvou pravých stran rovnic (7) jest $3BC$, posledních pak dvou jest $3AC$ a čísla A a B jsou bez společné míry.

Klademe-li na př. $C = 1, D = -1$ a dle rovnice (8) $A = 3, B = 1, E = 1$, máme tento rozklad

$$12^3 - 10^3 - 9^3 = -1^3;$$

kdybychom pak kladli $A = -3, B = -1$,

$$6^3 - 9^3 + 8^3 = -1^3.$$

K formulím (7) připínají se tyto úlohy, jichž řešení ponechávám čtenáři:

1. Vyšetřiti, kdy dva různé systémy čísel A, B, C, D, E resp. A_1, B_1, C_1, D_1, E_1 vedou ku týmž hodnotám pro x, y, z, u anebo alespoň k hodnotám úměrným.

2. Provésti na základě (7) důkaz o nemožnosti řešení rovnice $x^3 + y^3 + z^3 = 0$ čísly celými.

3. Vyhledati všecka možná celistvá řešení rovnice

$$x^3 + y^3 + z^3 = 1.$$

O čtyřúhelníku, jehož úhlopříčny stojí na sobě kolmo.

Studujícím sděluje **V. Jeřábek**.

1. *Ve čtyřúhelníku $abcd$ nechť stojí úhlopříčky ac a bd na sobě kolmo a v bodě e se protínají. Spustíme-li s bodu e kolmice na strany čtyřúhelníka, leží paty jejich v téže kružnici.*

Známost tuto vlastnost lze dokázati takto: Paty zmíněných kolmic (obr.) ve stranách ab, bc, cd, da buďtež e_1, e_2, e_3, e_4 ,